

Farní listy

Kamenice nad Lipou, Těmice, Lidmaň a Mnich

č. 3/10

František Ladislav Čelakovský

SLUNEČNICE

Slunce radost má, je stíhám ode jitra na západ:
Jak, rcete, odvrátit můž s Boha člověk oči?

JAK SE ÚČASTNIT LITURGIE (V)

Proč se obnovená liturgie vrátila k tomu, že kněz u oltáře stojí čelem k lidu? - Není to proto, že by v každém případě bylo dobře vrátit se k tomu nejstaršímu a snažit se i v nepodstatných věcech konat liturgii v její nejstarší podobě. Pozdější vývoj mnohé správně rozvinul, aniž by porušil podstatu. Není to ani proto, že bychom způsobu celebrace, při němž kněz stojí u oltáře zády ke shromáždění, připisovali úmysl odvrátit kněze od lidu. Bylo to míněno jinak, totiž jako postoj vyjadřující společné zaměření kněze a shromáždění na Krista; kněz se při tom podobá tomu, kdo kráčí v čele průvodu a nese kříž. Důvod k službě kněze u oltáře čelem ke shromáždění je ten, že tak je posvátný děj viditelnější, přítomní mohou být více vtaženi do tohoto posvátného děje, více spojeni s tím, co kněz koná. hlouběji a aktivněji se k tomu připojovat.

Podobně jako při Poslední večeři tak i při celebraci kněze u oltáře čelem k lidu mohou shromáždění si více uvědomovat samotný základ křesťanství: v Ježíši Kristu je „Bůh s námi“ (Mt 1, 23). uprostřed nás. Nechybí však ani prvky, vyjadřující dostatečně výrazně, že Bůh a oslavený, nanebevstoupením vyvýšený Kristus, je také „nad námi“ (řečeno symbolickou mluvou). Gesta směřující vzhůru, vertikálně (pozdvižené ruce, pozdvihování Těla Páně a kalicha s Krví Páně) se konají ovšem i při opačném postoji kněze u oltáře, zde jsou však lépe viditelná a tím výraznější. I ona projevují v podstatě totéž, co vyjadřuje postoj kněze a shromáždění jedním směrem: nasměrování k Bohu a k příchodu Kristově ve slávě.

Značné zakrytí posvátného děje na oltáři postavou kněze nemalou měrou ztěžuje uvědomění si skutečnosti, že ve slavení eucharistie je v Ježíši Kristu Bůh s námi. Mohl by někdo namítnout, že si to věřící uvědomují před svatostánkem nebo před Nejsvětější svátostí vystavenou v monstranci: to jistě bylo a je dobře, avšak při slavení mešní oběti je to ještě důležitější.

Vzpomínám si, jak mi přítel, jehož jsem asi roku 1964 při návštěvě Brna zavedl do kostela sv. Tomáše, kde byl jeden z prvních oltářů v republice postavených tak, aby u něho kněz sloužil čelem k lidu, po mši svaté řekl, že ji prožíval jako by byl na mši poprvé. - Nebylo to jen novostí a svěžestí zážitku. Novost pomíjí, je třeba se bránit zevšednění, ale to základní - snazší přístup k svatému dění na oltáři - zůstává.

Pokračování v některém z příštích čísel

ZMĚNA DOBY NEDĚLNÍCH MŠÍ SVATÝCH VE FARNOSTECH

V souvislosti s rozšířením obvodu spravovaného
z Kamenice nad Lipou od 1. 7. 2010

KAMENICE NAD LIPOU	
NEDĚLE	8.30

TĚMICE	
NEDĚLE - pokud je datum neděle liché číslo	10.30
SOBOTA - pokud je datum neděle sudé číslo, od 1. listopadu do velikonoc	17.00 16.00

MNICH	
NEDĚLE - pokud je datum neděle sudé číslo	10.30
SOBOTA - pokud je datum neděle liché číslo, od 1. listopadu do velikonoc	17.00 16.00

V přífařené obci Hojovice ve filiálním kostele sv. Václava mše sv.
první čtvrtek v měsíci v 17.00 hodin

LIDMAŇ	
NEDĚLE - každou druhou neděli v měsíci	17.00

Případné výjimečné změny budou oznamovány na vývěskách.

INFORMACE

→ **Vikariátní pouti dětí** v sobotu 22. 5., konané tentokrát v Nové Cerekvi, se zúčastnily z farnosti Kamenice nad Lipou 4 děti.

→ **Ve čtvrtek 3. 6.** se sjeli do Kamenice nad Lipou na své setkání někteří členové hnutí Fokolare, zejména z Třeboně a z okolí Českých Velenic. Přijeli také Otec biskup Pavel Posád a P. Jaroslav Šmejkal z Českých Velenic. Podle jejich přání byla dopoledně v 10 hodin v kostele Všech svatých mše svatá, hlavním celebrantem byl Otec biskup Posád, koncelebrowali P. Šmejkal a P. Hroznata František Janoušek. Zúčastnili se i někteří další věřící z kamenické farnosti. Po mši svaté si Otec biskup a hosté z hnutí Fokolare prohlédli zámek a zámecký park s památnou lípou. Pak jejich setkání pokračovalo v bytě manželů Miroslavy a Jana Soukupových, kteří už dlouho patří k tomuto hnutí. Oběd byl v restauraci u nádraží, pozván byl také P. Hroznata František Janoušek.

→ **Diecézní pouti do Prachatic**, rodiště sv. Jana Nepomuka Neumanna, se v sobotu 19. 6. zúčastnili 4 kameničtí farníci.

→ **V neděli 20. června** v kostele Všech svatých v Kamenici nad Lipou přistoupilo poprvé k svatému přijímání osm dětí, z toho 5 chlapců a 3 dívky, 7 z farnosti Kamenice n. L., 1 chlapec z farnosti Těmice.

→ **V poslední den školního roku** byla v 16.30 v kostele v Kamenici nad Lipou mše svatá pro děti, po ní ve dvoře fary táborový oheň. Obojího se zúčastnilo 15 dětí, někteří s rodiči.

→ **Poutní mše svatá v kapli sv. Prokopa ve Vlášenicích** se konala v neděli 4. 7. v 16.30. Zúčastnilo se asi 20 lidí.

→ **Ve čtvrtek 22. 7.** v 17.30 se konala poutní mše svatá v kapli sv. Marie Magdaleny na hřbitově Brádlu. Účast 34 lidí, tentokrát s omlazeným věkovým složením.

→ **Biblická hodina** na faře v Kamenici nad Lipou se bude konat ve čtvrtek 19. srpna v 19.00 hodin. Další dle oznámení.

→ **Poutní mše svatá** v kapli Nanebevzetí Panny Marie v Benešově se bude konat v neděli 15. 8. v 16.00 hodin.

→ **Společenství starších žen** se bude konat na faře každé druhé úterý vždy od 15.00 hodin. V příštím období to budou tato úterý: 3. 8; 17. 8; 31. 8; 14. 9.

→ **Sbírky:** Při sbírce na TV NOE v neděli 2. května se vybralo v Kamenici n. L. 4.667,- Kč, v Těmicích 783,- Kč a v Lidmani 120,- Kč. Při sbírce na potřeby diecéze v neděli 6. června se vybralo v Kamenici n. Lipou 2.678,- Kč, v Těmicích 720,- Kč a v Lidmani 209,- Kč. Další celodiecézní sbírka bude v neděli 5. září na bohoslovce.

→ **Na sobotu 25. 9. plánujeme zájezd na Velehrad** a blízké odkryté základy kostelů z cyrilometodějské doby ve Starém Městě a Uherském Hradišti. Více oznámíme později.

Milena Ochotná - Vladislava Zuzáková

MARIAPOLI

Mariapoli - město Mariino - je městečko v Itálii, kde žijí někteří členové hnutí Fokolare - Díla Mariina, pocházející z různých zemí. Nazývají se tak i prázdninová setkání na různých místech, která toto hnutí organizuje. Náplní je společné objevování a žití evangelia v radosti i odpočinek. Mariapoli je pro všechny: pro mládež, dospělé i rodiny s dětmi.

Letos se v naší republice konalo Mariapoli v pošumavské Volyni od neděle 11. 7. do soboty 17. 7. včetně. Z Kamenice nad Lipou se tohoto setkání zúčastnily paní Miroslava Soukupová, která se svým manželem už asi třicet let patří k tomuto hnutí (už v dřívějším jejich bydlišti) a z jejího podnětu také její sestra paní Ema Drábková a my. Hnutí Fokolare (z italského focolare - ohnisko) není přesně ohraničené, zúčastnit se mohou i ostatní zájemci.

Na Mariapoli do Volyně se sjelo přibližně tři stá padesát lidí. Z toho třicet dětí do šesti let, od šesti do osmnácti let sedmdesát. K tomu asi šestnáct kněží z Čech a nejvíce z Moravy. Ubytování bylo v jazykové střední škole. Dopolední program probíhal většinou v areálu Vyšší odborné a Střední průmyslové

školy. Odpoledně byl program volný, např. pro děti a mládež sportovní, vycházky aj. Kromě čtvrtka a soboty byly mše svaté v kostele Všech svatých. Ve čtvrtek téměř všichni putovali do blízkého Lštění, kde podle pověsti kostel posvětil sv. Vojtěch. Tam sloužil mši svatou Otec biskup Pavel Posád. Vždy po večeři se dospělí rozdělili do čtrnácti skupin, seznamovali se, sdělovali si své životní a křesťanské zkušenosti.

Dopolední program (kromě dne pouti a soboty) se vždy zabýval některým biblickým novozákonním veršem - Slovem života, vybraným na ten den. Některý pověřený člen hnutí Fokolare tento verš exegeticky a rozjímavě vysvětlil, pak někteří sdělovali své zkušenosti s žitím tohoto Slova života. V sobotu dopoledně konal P. Bohumil Kolář z Prahy přednášku Mravní řád komunikace (řeč a jiné sdělovací prostředky). Pak následovala mše svatá, tentokrát ne v kostele, ale v síni, kde se přednáška konala. Hlavním celebrantem byl generální vikář brněnské diecéze Jiří Mikolášek.

Účast na Mariapoli ve Volyni byla pro nás velkým zážitkem, duchovním obohacením a povzbuzením. Díky dobrému společenství, vzájemnosti, ohleduplnému a laskavému jednání i dětí s námi staršími jsme si připadali jako na jiném světě.

*

„Takto však je sice mnoho údů, ale jenom jedno tělo.“

1 Kor 12, 20

Slovo života nejen na pondělí 12.7.2010 pro Mariapoli ve Volyni

- Existují mezi námi různé dary, ale pocházejí od téhož Ducha svatého, proto se mohou navzájem doplňovat
- Tyto dary neslouží k osobnímu potěšení, nemohou být důvodem k vychloubání nebo sebeprosazování, ale byly darovány pro jeden společný cíl - budovat společenství
- Svatý Pavel je přesvědčený, že každý člen společenství má své schopnosti a hřivny k dobru všech a každý by měl být spokojený s těmi svými
- JAK NA TO?
  - mít velkou úctu k různým úkolům, darům a talentům každého člověka
  - rozšířit srdce na celou církev (nejen tu část, kterou znám a kde se účastním na jejím životě)
  - **PODSTATNÉ JE MÍT LÁSKU**, protože skrze vzájemnou lásku může být mnoho údů jedním tělem.

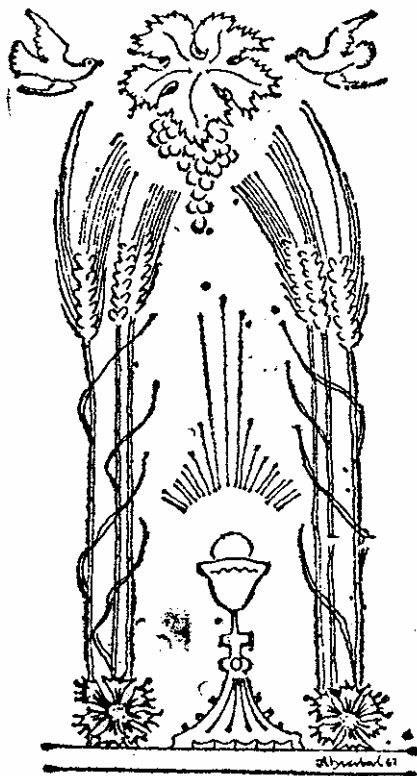
INFORMACE FARNÍ CHARITY

➔ **AKCE POSTNÍ ALMUŽNA** se letos konala v naší diecézi poprvé. Jejím účelem bylo něco si v postní době odříci a ušetřené finanční prostředky věnovat na charitativní účel. V našich třech farnostech bylo rozdáno celkem 62 papírových schránek. Na 2. neděli velikonoční se tyto schránky shromáždily v kostele a učená komise jejich obsah spočítala. Vrátilo se 35 schránek. Vybralo se v nich celkem 9.863,- Kč, z toho v Kamenici nad Lipou 6.806,- Kč, v Těmicích 2.352,- Kč a v Lidmani 705,- Kč. Podle toho, jak bylo na schránkách označeno, byla částka rozdělena takto: 8.363,- Kč bylo ponecháno ve Farní charitě na pomoc seniorům a zdravotně postiženým, 1.000,- Kč bylo posláno na humanitární pomoc do zahraničí a 500,- Kč na pomoc rodinám s dětmi.

➔ **ZÁJEZD na Svatou Horu a na Lomec** pořádala Farní charita v sobotu 5. června. Zúčastnilo se ho 43 osob. Za krásného počasí jsme odjízďeli od kostela v 6.30 a již v půl deváté jsme byli na Svaté Hoře. Probíhal zde program první mariánské soboty. Po modlitbě růžence se konala přednáška P. Michala Němečka o Nejsvětější Trojici. Poté následovala hodinová adorace před vystavenou Největější svátostí oltární, během které jsme mohli přistoupit ke svátosti smíření. V 11.00 hodin sloužil P. Němeček v bazilice mši svatou. Po polední přestávce na oběd jsme vykonali v ambitech pobožnost křížové cesty, kterou vedl P. Šilhánek. Následovaly zpívané loretánské litanie. Po závěrečném požehnání jsme si ještě zazpívali u mariánského sloupu a poté jsme se Svatou Horou rozloučili a pokračovali na Lomec. Protože jsme na toto mariánské poutní místo u Vodňan dorazili o něco dříve, měli jsme dost času si prohlédnout kostel a obsadit volná místa k sezení. Mše svatá s Otcem biskupem Baxantem začala ve venkovním areálu v 17.00 hodin. Bylo zde velké množství poutníků, napočítali jsme 11 autobusů. Po mši svaté byla ještě beseda s Otcem biskupem a rozloučení s tavním duchovním správcem Patrikem Maturkaničem, který je od 1. července přeložen do Brna. Po klidné cestě zpět jsme dorazili do Kamenice kolem 21 hodiny. Všem účastníkům se zájezd moc líbil.

➔ **V POKLADNIČCE FARNÍ CHARITY** v kostele probíhala od 17. ledna do 21. května sbírka na pomoc zemětřesením postiženému Haiti. Celkem se v této pokladničce vybralo 5.871,- Kč, na tento účel jsme zaslali společně s dalšími dary částku 20.950,- Kč. Od 21. května probíhala sbírka na pomoc postiženým povodněmi na Moravě, vybralo se 3.420,- Kč. Také tato sbírka byla již ukončena a nyní se v této pokladničce vybírá na Likvidaci lepry - viz časopis Misionář malomocných na stolku v kostele.

Jan Šimák

František Xaver Šalda

CHVÁLA STOLU

Ne, nejsi věc:
jsi přítel, jsi domácí zvíře, jsi zhmotnělý obřad.
A voníš ještě teď javorem,
tím nejstarším ze zahrady, voníš jím pořad.

O tebe je možno se opřít, na tobě možno je sníti.
U tebe všichni se střídáme
a vystřídáme:
odejde jeden a nastoupí druhý.
Krásný je života přítok a pořad.

A svítí v tobě prsteny dohaslých let, ó svítí,
zajaté slunce doutná a praská
a v tichu, napnu-li sluch, slyším, slyším teď cosi:
to crkavý let je znavené včely.

Ještě teď větvemi piješ slunce a listovím krůpěje rosy.

A stále ještě, javore mrtvý,
kol tebe v půlnoci kola svá rusalky tanči, nahé a bosy.

Ne skutečnost, ne jev: podobenství jsi celý.

Jak ty i Kristus se pro všechny prostřel
a všechny své věrné svým přesvatým tělem dnes ještě živí,
obětován znova a znova největším zázrakem lásky:
jeho krev z oltáře tryská, jeho tělo se sněží,
bělejší nad lilie, nad sněhy pólů.

A obec jeho kol oltáře klečí, muži a ženy,
a láskou k němu v tělo jediné srůstá.

Dej, Pane,
rty jedny ať moje jsou u tvého stolu,
ať s nimi všemi jsem jediná ústa.

František Xaver Šalda (nar. 1867 Liberec, zemř. 1937 Praha), jeden z nejvýznamnějších českých literárních kritiků a esejistů, básník, prozaik. Během svého života procházel dosti složitými proměnami ve vztahu k náboženství a křesťanství, rozhodně nebyl člověkem nábožensky lhostejným. Před smrtí přijal podle svého přání svátosti, které mu udělil emauzský benediktin P. Marian Schaller - jeho báseň Chvála stolu, báseň s eucharistickým vyzněním, má svým obsahem blízko k jinak literárně odlišnému textu Františka Pravdy Náš stůl. - Poznámka k verši „obětován znova a znova největším zázrakem lásky“: přesně věroučně řečeno Ježíš svou životní oběť, která vyvrcholila na kříži, ve mši svaté neopakuje, tato jeho oběť se neznásobuje, ale zpřítomňuje. Ježíš tajemně přítomný pod způsoby chleba a vína jako Bůh a se svým vzkříšeným oslaveným lidstvím ji nekrvavě zpřítomňuje.

Jarmila Hanzálková

DOMOV NA VYSOČINĚ

3.

LÉTO JE PŘEDEVŠÍM VELKÉ VANDROVÁNÍ

(Pokračování z Farních listů č. 2/10)

Než si vyberete některou z cest, které jsme obhlíželi, v předjaří na Melíšku, zastavte se u nás v Kamenici.

Pohovte si v náručí léta, vzdejte se jeho požitkům. Chcete si zaplavat? V Kalichu nebo v Pecováku, Dvouhrázném či v rybníce na Vodné, všude je voda stejně příjemná, chladivá, vábná. Chcete-li jít dál, dejte se z předměstí polní cestou na Podskalí, tam je uprostřed lesů kouzelný rybník rybářů. Jenomže, jestli tam zrovna nějaký rybář bude, moc rád vás asi nevidí. Chcete jít na houby, borůvky, maliny, jahody, ostružiny? Prosím, Vysočina je jejich domovem, na kterou stranu je vám libo, do Dvorka, do Babínek, do Březí a Beranic, pod Antonku, na Pelecký kopec, do Kavína či Krupčín, nasbírejte si, co hrdlo ráčí.

Ale zrána, když rosa se ještě třese na trávě, nebo za večerů, když na cestu se kladou dlouhé stíny, chodte na daleké procházky, pokaždé jinam. Neboť ty jsou z Kamenice nejkrásnější. Jděte po Hamerkách modřínovou alejí až na Johanku, to je ta půvabná myslivna, kde se narodila matka Vítězslava Nováka, a vraťte se domů lesem, kde se střídají houštiny s řídkým lesem a listnatými hájky. Nebo sejděte k lesnímu jezeru Oku a poslouvejte, jak šeptá a ševelí les. Nebo vyběhněte na Melíšek, poslouvejte, jak zpívají ptáci a podívejte se dolů, jak slunce svítí na střechy Kamenice. Mohli byste jít také za Urbanovu pilu podle Kameničky, pod Bráblem až na Rachačky, tady všude dýchá taková sladkost, takový pokoj a mír, že se vám zdá, jako byste ani na světě nebyli. Jednou byste mohli jít těmickou silnicí až na Dráchovku, to je malá ves, posazená zrovna na kopci, takže ji vítr pořád profukuje jako děravou čepici a my u nás říkáme, když někde táhne: „Fouká to tu jako na Dráchovce.“ Zpátky jděte přes Heřmaň, medovou alejí starých lip. To je tu ještě cest a cestiček, za celé léto byste je nepřechodili, a za celý život se jich člověk dost nenabaží a dost nepromiluje jejich krásu.

Ale vraťme se do Kamenice samé. Není na ní nic zvláštního, to se ví, je to jen malé město, docela obyčejné, jako sta jiných malých měst v celé naší vlasti. Všecka jsou zdánlivě stejná - a přece i každé z nich má svou vlastní, osobitou tvář.

Naše město má jméno podle staré lípy v zámecké zahradě. Je to stařenka vetchá, však už je jí víc než sedm set let, vršek bleskem sražený já zacementovaný a chráněný stříškou, každá dutina v jejím kmeni pečlivě zatmelená, kolem dokola je podepřená obručemi, lany a tyčemi, vždyť má děti - větvi, ba vnuků a pravníků - větviček, že by je chudinka, svým zpuchřelým tělem už ani sama neunesla. Je to úžasná životaschopnost, každým rokem znovu a znovu se zazelená mladým, svěžím listím. Přečkala všecko, vojny, bouře, vichřice, i léta třeskatých mrazů, pevná, odolná, pravá dcera drsné a studené Vysočiny. S úctou a dojetím před ní stojíš. Je strážným stromem, jmenným znakem, pramáti našeho města. Kdyby nám zemřela, plakali bychom pro ni jako pro člověka.

V parčíku na náměstí stojí její dvě dcerky, vysazené a jejích odnoží. Všimněte si, i ony mají zvláštní vlastnost svého druhu, větve pravidelně paprskovitě rozestavené kolem dokola.

Pojďme se Kamenicí. Pozdravte pohledem desky na rodných domech dvou velikých kamenických rodáků, kněze buditele a básníka Františka Vacka Kamenického a velikého hudebného skladatele, národního umělce, Vítězslava Nováka. A potom věnujte pozornost Kamenici nové, moderní, žijící tempem života této doby.

Dlouho neměla Kamenice průmysl. Pravda, její jméno roznášeli do světa všichni ti dávní ševci, punčocháři, soukeníci, mydláři a perníkáři, co vozívali svoje dílo po jarmarcích. Bylo to dílo fortelné, poctivých rukou, daleko široko mělo dobrý zvuk. Kamenice se za ně nemusela stydět. Ale bylo tu chudo. Kamenitá políčka dávala skromnou obživu. Teprve po druhé světové válce vznikla tu první továrna.

Pokračování v příštím čísle Farních listů

O autorce a tomto jejím textu viz Farní listy 1/10, s. 16. V této „letní“ části textu ponecháváme, co přetrvává, vynecháváme dobové zmínky o tehdejších zdejších továrnách.

Poznámky:

Na str. 1 dvojverší Františka Ladislava Čelakovského z jeho cyklu Kvítí. Tento významný básník českého národního obrození se narodil roku 1799 ve Strakonících, zemřel v Praze roku 1852.

Na str. 1 dřevoryt, na str. 5 a 8 kresby Arnošta Hrabala (nar. 1886 Buchlovice, zemř. 1969 tamtéž), kněze, grafika.

Z LITURGICKÉHO KALENDÁŘE

Neděle	1.8.	18. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
Pondělí	2.8.	Památka sv. Petra Juliána Eymarda, kněze
Středa	4.8.	Památka sv. Jana Marie Vianneye, kněze
Pátek	6.8.	Svátek Proměnění Páně
Neděle	8.8.	19. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
Pondělí	9.8.	Památka sv. Terezie Benedikty od Kříže, panny a mučednice, patronky Evropy
Úterý	10.8.	Svátek sv. Vavřince, jáhna a mučedníka
Středa	11.8.	Památka sv. Kláry, panny
Sobota	14.8.	Památka sv. Maxmiliána M. Kolbeho, kněze a mučedníka
Neděle	15.8.	SLAVNOST NANEBEVZETÍ PANNY MARIE
Pátek	20.8.	Památka sv. Bernarda, opata a učitele církve
Sobota	21.8.	Památka sv. Pia X., papeže
Neděle	22.8.	21. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
Úterý	24.8.	Svátek sv. Bartoloměje, apoštola
Pátek	27.8.	Památka sv. Moniky
Sobota	28.8.	Památka sv. Augustina, biskupa a učitele církve
Neděle	29.8.	22. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
Pátek	3.9.	Památka sv. Řehoře Velikého, papeže a učitele církve
Neděle	5.9.	23. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
Středa	8.9.	Svátek Narození Panny Marie
Neděle	12.9.	24. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
Pondělí	13.9.	Památka sv. Jana Zlatoústého, biskupa a učitele církve
Úterý	14.9.	Svátek Povýšení svatého kříže
Středa	15.9.	Památka Panny Marie Bolestné
Čtvrtek	16.9.	Památka sv. Ludmily, mučednice
Neděle	19.9.	25. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
Úterý	21.9.	Svátek sv. Matouše, apoštola a evangelisty
Čtvrtek	23.9.	Památka sv. Pia z Pietrelciny, kněze
Neděle	26.9.	26. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
Pondělí	27.9.	Památka sv. Vincence z Paula, kněze
Úterý	28.9.	SLAVNOST SV. VÁCLAVA, MUČEDNÍKA, hlavního patrona českého národa

Tento časopis vydává Římskokatolická farnost, Husovo nám. 94,
394 70 Kamenice nad Lipou, tel. 565432794, 565432792.

Za dobrovolný příspěvek na tisk a papír. Náklad 100 výtisků.

E-mail: farnost.kamenice@atlas.cz

Určeno pro vnitřní potřebu Římskokatolické farnosti.

